

paa de Rekyrlifler, man den Gang havde haft under Arbejde, ja saa kan jeg heller ikke paastaa, at han kan erindre det, saa har han altsaa ikke kunnet erindre det, men jeg erindrer meget tydeligt, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) nævnte endogsaa saa høj en Sum, at det viser sig af de Oplysninger, vi have faaet, at der ikke har været saa stor en Fortjeneste, om den end var stor. Men der er vist ingen Grund til at nævne hverken det Tal, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds nævnte i Fjor, eller de Tal og Data, som hverken det ærede Medlem eller jeg i vor Fremstilling har nævnt med Hensyn til Bestillingens Størrelse o. s. v., for det, det drejer sig om, er jo det, at der faktisk under Forhandlingerne i Fjor ogsaa blev nævnt, at der var en, efter hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds mente — endogsaa meget høj Avance paa det Arbejde, som den Gang blev udført. Men naar det ærede Medlem ikke kan erindre det, er der ikke noget at sige i saa Henseende. Det er en beklagelig Mangel paa Erindring.

Saa stillede det ærede Medlem et Spørgsmaal til mig om, hvorvidt jeg ansaa det for at være rigtigt, at der blev brugt Penge til Foretagender, der ikke vare bevilgede paa Finansloven. Jeg skal gerne svare paa det Spørgsmaal, og mit Svar er ret selvfølgelig, i Overensstemmelse med det Standpunkt, jeg har indtaget ved at være med til at anbefale det høje Ting at stemme for de to Ændringsforslag, at jeg anser det for rigtigt, at Indtægten opføres paa Finansloven, og at de eventuelle højere Udgifter ogsaa opføres paa Finansloven som Udgift.

Det ærede Medlem vil jo temmelig sikkert indrømme mig, at der kan findes Mængder af Fortilfælde for, at paa et vist givet Tidspunkt kommer man dertil, at man siger, nu vil man ogsaa have denne eller hin Virksomhed draget ind under Bevillingsmagtens Omraade. I saa Henseende kan jeg jo henholde mig til, hvad den højtærede Forsvarsminister i sin Tale i Formiddagsmødet kortelig nævnte uden at komme dybere ind paa det, at der var en lang Aarrække, i hvilken Bevillingsmagten aldeles ikke beskæftigede sig med Statsbanedriften. Alt det, der foregik, havde Bevillingsmagten som saadan ikke nogen som helst Indflydelse paa. Saa kom det Tidspunkt, da man sagde, at nu vilde man ogsaa drage det ind under Bevillingsmagten, og jeg anser det for rigtigt, at

man gjorde det. Akkurat lige saadan er det her. Der er i en halv Snæs Aar foregaaet mindre Fabrikationer paa de militære Værksteder, hvorpaa der har været mindre Fortjeneste. Saa kommer der imidlertid et Tidspunkt, hvor man finder det rigtigt, at ogsaa dette drages ind under Lovgivningsmagtens Omraade, og saa kommer der Forslag om det, og jeg stemmer for det, fordi jeg anser det Forslag for at være rigtigt.

Zable: Den ærede Ordfører siger: Nu have vi draget det ind under Lovgivningsmagten, men den højtærede Minister har ikke draget det ind under Lovgivningsmagten, og den højtærede Minister vidste Besked om den Sag, inden vi andre fik Besked om den. Hvis han havde handlet korrekt, havde han sørget for, at det straks var kommet ind under Lovgivningsmagten, idet han havde ladet de 44,000 Kr., som han havde arvet efter Krigsminister Madsen, gaa ind i Statskassen.

Den ærede Ordfører syntes at lægge Vægt paa, at der er faldet nogle Ord i Finansudvalget i Fjor om, at der kunde ventes at blive tjent Penge paa disse Rekyrlifler. Jeg kan ikke erindre dette. For min Erindring staar det hele saaledes — det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds (R. Nielsen) ler paa urette Sted, der bliver ikke noget for det ærede Medlem at le ad —; at det, der rejste Spørgsmaalet i det hele, var Spørgsmaalet om ikke at krænke Neutraliteten. Er der lejlighedsvis faldet en Bemærkning om, at Arbejderne kunde faa en god Fortjeneste her, og at Staten ogsaa kunde tjene noget ved det, har jeg ikke fæstet min Opmærksomhed synderligt ved dette sidste, fordi det naturligvis intet Øjeblik er faldet mig ind, at man kunde gøre andet med de Penge, som tjentes paa den Maade, end at lade dem gaa ind i Statskassen. Hvis den højtærede Ordfører kunde paaberaabe sig noget fra den Forhandling, skal han kunne sige til mig: Der blev talt om, at man vilde tjene Penge, og der blev ogsaa sagt, at Forsvarsministeren — det var Krigsministeren den Gang — selv kunde bruge Pengene, men det tror jeg ikke, den ærede Ordfører vil paastaa, at der har været Spor af Tale om. Hvis det den Gang var blevet forudsat, at der skulde tjenes Penge, skulde de selvfølgelig gaa ind i Statskassen. Var det sket, havde alt været saare godt. Nu siger den ærede Ordfører, at det er rigtigt og godt, at herefter bliver det saaledes, at disse